

[Otto Mørch.]

planlægningsarbejdet, fordi man ikke har kunnet komme i kontakt med de tyske teknikere. Det skulle skyldes, at udenrigsministeriet i Bonn og udenrigsministeriet i København ikke har givet tilladelse, fordi justitsministeriet og tolddepartementet ikke endnu har udtalt sig i sagen. Hvem der er årsag til forsinkelsen, ved jeg ikke, men måske ministeren kan give oplysninger herom. Jeg finder det vigtigt, at der snart kommer et udspil, så vi ikke kommer til at hinke bagefter tyskerne i denne sag.

Med disse bemærkninger kan jeg på socialdemokratiets vegne tilsige velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Niels Jørgen Nielsen: Det foreliggende forslag om ændring i lov om pas til danske borgere er jo justitsministerens; men da det drejer sig om at forhøje prisen for udstedelse af pas fra 20 kr. til 50 kr., drejer det sig jo ikke om et juridisk, men om et finansielt spørgsmål. I venstre er vi indforstået med, at de stigende udgifter skal dækkes, men en prisstigning fra 20 kr. til 50 kr. er jo meget voldsom, og derfor vil vi gerne i et eventuelt udvalg nærmere have begrundet denne voldsomme stigning.

I den skriftlige fremsættelse angiver ministeren, at politiets udgifter som helhed vil stige med 12 1/2 pct. fra 1967-68 til 1968-69. Denne stigning synes ikke umiddelbart at kunne begrunde en stigning i pasgebyret på 150 pct.

Jeg er opmærksom på, at der siden den første selvstændige paslov har været en bestemmelse om, at der i særlige tilfælde kunne udstedes pas uden gebyr. Af justitsministerens skriftlige fremsættelse har jeg imidlertid fået det indtryk, at det er ministerens hensigt at gøre øget brug af denne mulighed, og derfor vil jeg gerne spørge, om ministeren kan oplyse noget om, i hvor stor udstrækning denne bestemmelse hidtil har været anvendt. Jeg vil også gerne bede ministeren nærmere præcisere, hvad der ligger i bemærkningerne om besøg hos slægtninge eller rejser til rekreationsophold, for jeg går ud fra, at det ikke er ministerens hensigt at udstede pas uden gebyr, hvor det i realiteten drejer sig om rene ferierejser. Jeg beder også om oplysninger om, hvorvidt et pas, som

udstedes uden gebyr, er gyldigt i 10 år og til alle rejser, uanset formålet inden for de 10 år og ganske uanset ændringer i vedkommentes økonomiske forhold.

Med disse få bemærkninger vil jeg gerne tilsige venstres velvillige behandling af lovforslaget.

Fuglsang-Damgaard: Det fremsatte lovforslag vedrører alene størrelsen af det gebyr, der skal betales for pas. Dette gebyr er med mellemrum sat i vejret. I den oprindelige lov af 7. juni 1952 lød det på 5 kr., i 1956 forhøjedes det til 10 kr., og i 1962 blev det atter hævet, denne gang til 20 kr., men samtidig fik et pas også en løbetid på 10 år i stedet for 5 år. Alt dette gjaldt eller gælder jo endnu for personer over 18 år, idet der var og stadig væk er velbegrundede bestemmelser for personer under 18 år, både med hensyn til gebyr og varighed.

Nu ligger der igen et lovforslag på folketingets bord, der betyder en forhøjelse af gebyret for udstedelsen af pas med 150 pct., idet de fuldvoksne — altså de, der er over 18 år — skal betale 50 kr., medens de, der er under 18 år, skal erlægge 25 kr. Men da man i 1962 forhøjede gebyret fra 10 kr. til 20 kr., fulgte der for de mere end 18-årige et reelt gode med: passets gyldighedstid forlængedes fra 5 til 10 år. Se, det var jo noget, man kunne tage og føle på. Man fik, om man så må sige, valuta for sine penge, og politiet fik mindre arbejde, hvad måske kunne have begrundet en mindre stigning end den, der gennemførtes. Det lovforslag, der nu ligger foran os, byder kun på ét: en gebyrforhøjelse på 150 pct. Begrundelsen for at hæve pasgebyret har, hver gang der er foretaget en ændring, været den samme: stigende udgifter for politiet. Det er vel nok rigtigt, men derfor er det vel ikke uden videre selvindlysende, at borgerne, der tynnes af ganske pæne og uafbrudt voksende skatter — som vel bl. a. går i vejret, fordi også udgifterne til politiet stiger — skal af med så mange penge for et pas som foreslået. Pengene går jo heller ikke specielt til politiet, men i statskassen.

Helt urimeligt var det vel ikke, om det var en ret for enhver borger og en slags service fra det offentliges side at få et gratis pas, når pasansøgeren i øvrigt opfyldte de